

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Lavs Vni Et Trino. Lectori S. De integratione Confeßionis quò ad peccata
omnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

372 De confessione.
LAUS UNI ET TRINO.
LECTORI S.

Ne aliquot pagellæ vacarent, Lector beneuolente, hoc tibi sequens opusculum ab eodem autore (nempe Reuerendiſſ. DOMINO CAIETANO) contextum exhibere volumus, tum quòd eiusdem argumenti cum præcedentibus planè videretur, tum quòd lectu non iniucundum, ac summopere profuturum fore prospeximus.

De integritate confessionis quò ad peccata omnia.

Confiteri peccata mortalia omnia quæ quis admisit, Lutherani non solum negant esse necessarium, sed affirmant repugnare sacrae scripturae, & esse impossibile: quia scriptum est, Delicta quis intelligit? Nos autem dicimus habere ex Euangelio confessionem peccatorum mortalium omnium, & non obstare prophetae sententiam allatam. Quòd enim peccata omnia confitenda sint in sacramentali confessione, ex ipsa forma ministrandi sacramentum poenitentiae tradita à Christo quando instituit hoc sacramentum, ministratur. Ait enim Christus Apostolis: Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt. In quibus verbis datur à Christo ministro sacramenti facultas duarum actionum: videlicet remittendi vel retinendi peccata quorumcunque. Et ex hoc ipso quod ministro committitur facultas discernendi an remittenda, an retinenda sint peccata cuiusque poenitentis, manifestè sequitur quòd oportet ministrum (nisi cæcus ministrare velit) posse si in poenitente est aliquod peccatum retinendum

De confessione. 573

endum: quod est nosse si in poenitente est aliquid impediens remissionem. Nam omne peccatū retinendum impedit remissionē cuiuscunq; peccati hominis confitentis: quia nō potest simul vñū peccatū remitti, & aliud retineri. Nam mortalia peccata quæcunq; vnius hominis connexa esse tam quod remissionem, quàm quoad retentionē, & relatiuē ad Deum, & relatiuē ad Christi ministrum, perspicuum est. Et relatiuē quidem ad Deum, patet ex eo quod ille cui remittitur à Deo peccatū, amicus Dei constituitur: iuxta illud: Beatus vir cui non imputauit Dominus peccatum. Ille autem cuius retinet Deus peccatū, & manet in peccato vnico, inimicus Dei est: vt pote omnium reus: iuxta illud: Qui in vno offendit, reus omnium factus est. Ex hoc autem quod tam remissio quàm retentio diuina est peccatorum mortalium omnium quæ quis habet, manifestè sequitur quod etiam tam remissio quàm retentio quæ fit à Christo ministro debet esse non aliquorum peccatorum mortalium confitentis, sed omnium: quia tam remissio quàm retentio ministri debet esse talis, vt remissioni assistat diuina remissio, & retentioni assistat diuina retentio: alioquin non verificarentur Christi verba, Quorum miseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt.

Non vindicare autē sibi remissio ministri assistentiam remissionis diuinæ, si discordaret à remissione diuina. Discordaret autem, si Deo remittente omnia, vel retinente omnia, minister quoque non remitteret omnia, vel non retineret omnia. Ad hoc autem vt minister vel remittat omnia, vel retineat omnia, oportet ministro innotescere omnia, nisi secus aut temerarius remissor vel retentor sit: & qui ministro Christi peccata poenitētis per ipsius confessionē propria innotescēt, cōsequēs est, vt oporteat cōfiterē cōfite

574 De confessione.

fiteri omnia sua mortalia peccata. Vide, examina & libra prudens lector quæ diximus, & perpendes & ipsa institutionis forma in Euangelio scripta, habet confessionem omnium peccatorum.

Supereft diluere obiecta à Lutheranis: distinguendo de confessione, vel absolutè, vel vt est actus humanus. Est autem confiteri omnia absolutè, nullum peccatum inconfessum relinquere: confiteri verò omnia, vt confessio est actus humanus, est confiteri omnia quorum confessio subest humanæ facultati. Vnde ex hoc quòd delicta nullus ad plenum intelligit, esto quòd impossibile sit hominem confiteri absolutè omnia peccata sua (quoniam ignota relinquit inconfessa) non tamen hinc sequitur, quin confessione humana possit quis confiteri omnia peccata sua: quoniam sub integritate confessionis humanæ non comprehenduntur omnia peccata absolutè, sed duntaxat nota, & quorum quis memoriam habet: nam oblita est & incognita confiteri non subest facultati humanæ. Et quia perspicuum est sub lege tam diuina quàm humana actionem nullam exigi ab homine, quæ non sit in hominis potestate: ideo cum ex Euangelio habetur confessionem omnium peccatorum requiri ad sacramentum pœnitentiæ, non est sermo de confessione omnium peccatorum, absolutè, sed de confessione omnium peccatorum, vt subest facultati humanæ: quod est dicere, vt pœnitens confiteatur omnia peccata sua non ignota, nec oblita. Hæc de confessione omnium peccatorum.

FINIS.